

selv har foreslaaet. Derksom de Herrer, der ville paatvinge Ministeren 1 Million af Reserverfonden, for at han dermed kan hjælpe sig, virkelig for Alvor ville have en Dyst med Ministeren, saa forekommer det mig ogsaa absolut noedvendigt, at de ogsaa maa være i Stand til at overtage Finantsministeriet i Stedet for den Minister, som ikke vil gaa den Vej, de Herrer her have foreslaaet. Jeg vil ikke være med paa dette Korstog; jeg tror ikke, det er rigtigt at gaa den Vej, og jeg nedlægger for min Person Sudsigelse imod, at man vil tvinge Ministeren til at anvende af Reserverfonden, hvad han ikke tror det forsigtigt og klogt at anvende deraf, ligesom jeg gjentager, at vi enten maa se at faae en anden Minister eller følge de store finantsielle Spor, som han holder for tjenlige. Jeg er overbevist om, at det er uklogt at tage Mere af Reserverfonden, end Ministeren ønsker, at der skal tages deraf, og jeg holder mig altsaa ganske til den høitærede Ministers Anskuelse i dette Punkt; jeg lader mig ikke troste ved noget af de Forslag, der ellers ere fremkomne. — Om Forslaget under Nr. 15 skal jeg blot sige to Ord. Det er jo ikke nogen ny Opdagelse eller Opfindelse, som indeholdes i dette Forslag; men det er et gammelt Thema fra Forhandlinger med flere Finantsministre, naar der har været Spørgsmaal om at dække Underbalance eller at fylde Kassen, at man kunde udstede saadanne Kreditbeviser. Det er et overordentlig godt og nyttigt Papir, som maasse kunde have været anvendt flere Gange, end sket er her i Landet, som et billigt finantsielt Hjælpemiddel; men jeg skal imidlertid, som sagt, ikke gaa videre ind paa dette Forslag, der lige saa lidt har mit Bifald som det Forslag, der vedtoges sidst. Jeg agter at stemme for Ministerens Forslag under Nr. 14 og imod Forslaget under Nr. 15.

Alberti: Eigesom den ærede foregaaende Taler kan jeg henholde mig til den ærede Ministers Udtalelser ved 2den Behandling, men rigtignok i Modsætning til den ærede sidste Taler. Jeg har igaar gennemlæst den ærede Ministers Udtalelser ved 2den Behandling om Realisationer af Reserverfonden, og jeg finder deri kun den Udtalelse af ham, at

han vel kan realisere for 2 Millioner, men at han ikke kan realisere for 3 Millioner, hvorimod jeg i den ærede Ministers Foredrag faar enhver Oplysning om Aarsagen til, at man under de nuværende Forhold mindre skulde kunne realisere for 3 Millioner end for 2 Millioner; jeg har i Foredraget forgjæves søgt enhver Antydning af, at det vilde være vanskeligt at blive af med den tredie Million. Naar der i Reserverfonden er saadanne Papirer, som nu med Fordel kunne realiseres, antager jeg, at den ærede Ministers Vægring ved at realisere endnu 1 Million er ubefoiet, og jeg har netop taget Ordet for at paavise, at der i Reserverfonden findes et overordentlig stort Antal Midler, som kunne realiseres, ikke blot meget fordelagtigt, men langt mere fordelagtigt, end de nogensinde tidligere have kunnet være realiserede. Hvis dette mit Bevis lykkes, drager jeg deraf den Slutning, at den ærede Minister ikke har Røje til at gaa imod Folkeetinget i dette Spørgsmaal. Jeg skal da henholde mig til de Data, som den høitærede Minister selv har leveret os, og som findes i Statsregnskabet for Finantsaaret 1870—71. Deri findes under § 3, Side 23, en Fortegnelse over Reserverfondens Aktiver — det er jo af disse Midler, at den Million, som skal træde i Stedet for Indkomstskatten, skulde tages — og iblandt disse opføres der dels 4 pCts preussiske Statsobligationer, dels 4½ pCts preussiske Statsobligationer og dels 4½ pCts hamborgske Obligationer, til en samlet Værdi af omtrent 19 Millioner Rd. Saaledes som Kurserne vare, da Finantsloven var til 2den Behandling, og saaledes som de endnu ere, staa disse Papirer over pari. Jeg har her et Bilag til „Børsenhalle“, som er til Oftersyn for alle Medlemmer, og de ville deri finde opgivet, at de hamborgske Obligationer, hvoraf vi have et Parti i Reserverfonden, staa til Realisation til en Kurs af 100¼. Endvidere staa de preussiske Obligationer, som jeg nævnte, ligeledes til 100¼, altsaa ogsaa over pari, og alle sagkyndige Mænd have sagt mig, at Kurserne aldrig have været saa høie, samt at disse Papirer aldrig have kunnet realiseres saa fordelagtigt som nu. Den ærede Minister kan